

Prasība, kas celta 2019. gada 8. novembrī – Merlin UK Finco 1 u.c./Komisija

(Lieta T-770/19)

(2020/C 45/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Merlin UK Finco 1 Ltd (Poole, Apvienotajā Karalistē), Merlin UK Finco 2 Ltd (Poole), Charcoal Newco 1 Ltd (Poole) un Charcoal Newco 1A Ltd (Poole) (pārstāvji: M. Whitehouse un P. Halford, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu (ES) 2019/1352 (2019. gada 2. aprīlis) par valsts atbalstu SA.44896, ko Apvienotā Karalistē īstenojusi attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu grupu (CFC) finansēšanas atbrīvojumu (OV 2019, L 216, 1. lpp.);
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu, ciktāl ar to ir pārkāpta prasītāju brīvība veikt uzņēmējdarbību saskaņā ar LESD 49. pantu vai kapitāla brīva aprīte saskaņā ar LESD 63. pantu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza vienpadsmit pamatus:

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu un/vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secinot, ka grupas finansēšanas atbrīvojuma shēma (turpmāk tekstā – “apstrīdētais pasākums”) izraisīja ekonomisku priekšrocību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē un tvērumā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu un/vai acīmredzamu kļūdu vērtējumā, “selektivitātes” analīzes nolūkā nosakot atsaucē sistēmu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā, kļūdaini vai nepilnīgi identificējot un nepareizi saprotot attiecīgos tās izvēlētos atsaucē sistēmas mērķus.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā, identificējot apstrīdēto pasākumu kā tādu, kas ietver atkāpi no tās izvēlētos atsaucē sistēmas.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdas un/vai acīmredzamas kļūdas vērtējumā, kļūdaini klasificējot apstrīdēto pasākumu kā *prima facie* selektīvu, nepareizi atzīstot, ka tas ietvēra atšķirīgu attieksmi pret uzņēmumiem, kas ir tiesiski un faktiski salīdzināmā situācijā.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, savā apstrīdētā pasākuma selektivitātes novērtējumā ņemot vērā Padomes Direktīvu (ES) 2016/1164⁽¹⁾, lai gan šis instruments stājās spēkā tikai pēc tā perioda beigām, kurā Komisija atzina apstrīdēto pasākuma par valsts atbalstu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums atspoguļo Komisijas pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu, kas ir pret-runā Apvienotās Karalistes nodokļu suverenitātei.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, nospriežot, ka apgalvoto atkāpi nevar attaisnot saistībā ar nodokļa uzlikšanu netirdzniecības finansiālai peļņai no pieļaujāmām aizdevuma attiecībām, uz kurām *prima facie* attiecas 2010. gada Nodokļu politikas (starptautiskie un citi noteikumi) likuma (*Taxation (International and Other Provisions) Act 2010*) 371EB pants. Komisijas lēmums arī esot prettiesisks attiecībā uz “pieļaujamo līdzekļu” un “saskaņotu procentu” atbrīvojumiem, jo tajā neesot norādīts nekāds to attaisnojuma vai attaisnojuma neesamības pamatojums.

9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pārkāpusi LESD 108. panta 2. punktu un Padomes Regulas (ES) 2015/1589 ^(?) 6. pantu, kā arī labas pārvaldības principu atbilstoši Pamattiesību hartas 41. pantam. Konkrētāk – tā savā lēmumā par procedūras sākšanu neesot norādījusi, ka tai bija šaubas par “atbrīvojuma 75 % apmērā” attaisnojumu saskaņā ar 2010. gada Nodokļu politikas (starptautisko un citu noteikumu) likuma 371ID pantu, lai novērstu praktiskas grūtības būtiska personāla funkciju analīzes īstenošanā saistībā ar aizdevuma darbībām grupas iekšienē, kā, piemēram, dodot ieinteresētajām personām atbilstošu iespēju sniegt komentārus šajā sakarā; tā izmeklēšanas laikā neesot ļāvusi nekādus komentārus šajā ziņā no ieinteresētajām personām; un apstrīdētajā lēmumā tā izvēlējās ignorēt šādus komentārus, kurus ieinteresētās personas šajā sakarā faktiski bija sniegušas. Tā rezultātā apstrīdētais lēmums neesot spēkā.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nolemjot, ka nodokļa uzlikšana Apvienotās Karalistes uzņēmumiem par to ārvalstu meitasuzņēmumu peļņu “iekšējiem aktīviem un darbībām piesaistāmā apmērā” neradot ierobežojumu brīvībai veikt uzņēmējdarbību un ka apstrīdētais pasākums nesot vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību Līguma brīvībām.

Savas prasības (pakārtoti) atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu pamatojumam prasītājas izvirza šādu pamatu:

11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka, pat ja (kas tiek noliegts) apstrīdētais pasākums būtu ietvēris valsts atbalsta shēmu, Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, nolemjot, ka atbalsta atgūšana nepārkāptu ES tiesību pamatprincipus, un izdodot rīkojumu to atgūt neatkarīgi no tā, vai kontrolēta ārvalstu uzņēmuma nodibināšana un šī uzņēmuma izsniegtie aizdevumi nerezidentu grupas uzņēmumiem faktiski bija brīvības veikt uzņēmējdarbību izmantošana vai kapitāla brīva aprīte. Konkrētāk – šajā lietā atgūšana pārkāptu prasītāju brīvību veikt uzņēmējdarbību saskaņā ar LESD 49. pantu un kapitāla brīvu aprīti saskaņā ar LESD 63. pantu. Šāda pārkāpuma apmērā ir jāatceļ apstrīdētā lēmuma 2. pantā ietvertais atgūšanas rīkojums.

(¹) Padomes Direktīva (ES) 2016/1164 (2016. gada 12. jūlijs), ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību (OV 2016, L 193, 1. lpp.).

(²) Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 11. novembrī – Experian Finance 2012/Komisija

(Lieta T-771/19)

(2020/C 45/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Experian Finance 2012 Ltd* (Nottingham, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: *M. Whitehouse* un *P. Halford*, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2019/1352 (2019. gada 2. aprīlis) par valsts atbalstu SA.44896, ko Apvienotā Karaliste īstenojusi attiecībā uz kontrolētu ārvalstu uzņēmumu [CFC] grupu finansēšanas atbrīvojumu (OV 2019, L 216, 1. lpp.);
- pakārtoti, atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu, ciktāl ar to ir pārkāpta prasītājas brīvība veikt uzņēmējdarbību saskaņā ar LESD 49. pantu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.